

техніки, нафтогазопромислового, гірничошахтного і гірничорудного обладнання та бурового інструменту.

Критерії конкурсного відбору інвестиційних та інноваційних проектів для надання державної підтримки відповідно до зазначеної Програми:

- забезпечення розвитку базових галузей економіки;
- підвищення технологічного рівня виробництва;
- економічна ефективність таких проектів;
- впровадження енергоефективних та ресурсозберігаючих технологій;
- співфінансування таких проектів за рахунок недержавних джерел фінансування у розмірі не менш як 40 відсотків;
- виробництво в Україні товарів, що імпортуються;
- зменшення викидів парникових газів та забруднення навколишнього природного середовища;
- створення нових робочих місць;
- наявність позитивних висновків державної експертизи інвестиційних та інноваційних проектів.

ОГЛЯД СУЧАСНИХ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Н. В. Ралле

Київський національний університет технологій та дизайну

Соціально-економічні процеси в суспільстві за останні декілька десятиліть характеризуються бурхливими трансформаціями, спричиненими, в першу чергу, високим рівнем розвитку інформаційних технологій та засобів телекомунікації, їх доступністю, поширенням та проникненням у всі сфери людської діяльності, по-друге, становленням категорій «інформація» та «знання» як основних ресурсів виробництва та засобів досягнення економічного зростання. Також, останні науково-технологічні досягнення вважати однією з причин активізації глобалізаційних процесів світової економіки. Сучасна інформаційна революція та глобалізація знаменували перехід від індустріального до становлення постіндустріального суспільства, в якому першочергового значення набуває ефективне використання інформації, створення та матеріалізація знань у вигляді інновацій та інтелектуальних продуктів. Світова фінансова криза виявила недоліки та прогалини неокласичної парадигми в економіці та визначила нагальну потребу в пошуку альтернативних концепцій розвитку економіки.

Сучасний рух економічної думки спрямований на пошук нової парадигми, яка б відображала реально існуючі економічні взаємозалежності в умовах подальшої ускладненості макрооб'єктів економіки та відповідала б на повсталі питання поведінки нанооб'єктів економічних відносин. Цей пошук спричинений наявною кризою неокласичної парадигми.

В основі суспільного розвитку на перший план виходить такий ресурс як інформація та її якісне утворення – знання.

Знання як економічна категорія, що лежить в основі забезпечення конкурентоздатності економічних суб'єктів на глобальних ринках, має двояку природу – являється як економічним ресурсом і товаром, так і суспільним благом.

Інформаційна економіка та її логічний розвиток до мережевої інформаційної економіки, дає змогу швидкому поширенню інновацій у всі сфери життя. Концепція інноваційного розвитку виражена в поглядах інноваційної економіки.

Звернення до спроб розуміння механізмів прийняття рішень економічними агентами породжує такі економічні концепції, як когнітивна економіка, нейроеконіка та наноекономіка.

В розрізі сучасного соціально-економічного розвитку лише конвергенція сфер науки, освіти, економіки та симбіоз сучасних біотехнологій з інформаційними, створює засади для розбудови нової суспільної формації, основою якого є економіка знань.

Список використаної літератури:

1. Вітлінський В. В. Моделювання економіки: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2003. – 408 с.
2. Тоффлер Е. Третя Хвиля. – К.: Вид. дім "Всесвіт", 2000. – 480 с.
3. Корнійчук Б. В. Інформаційна економіка. Навчальний посібник.– СПб.: Питер, 2006.-400 с.
4. Клейнер Г. Наноекономіка: – "Вопросы экономики", 2004, № 12

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЙ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Н. М. Заріцька

Київський національний університет технологій та дизайну

Особливістю сучасних умов планування бізнес-діяльності для підприємства є пошук шляхів, направлених на створення конкурентної переваги з метою виживання в несприятливих зовнішніх умовах.

Вибір стратегічних альтернатив визначається багатьма чинниками, які можна визначити наступними питаннями: чи будуть інвестиції обґрунтовані збільшеною часткою ринку і чи дадуть задіяні засоби результат, виражений в реальному зростанні і позитивній віддачі; чи забезпечить реінвестування в поточні операції і продуктивність лідерство продукту і позитивний потік грошових коштів; чи дозволить досягти бажаного прибутку на активи зосередження на управлінні активами, підвищенні продуктивності і скороченні витрат; чи бажана швидка віддача; чи бажані ліквідація продукту або частини підприємства або відхід з ринку; чи слід прийняти до уваги нову технологію для поліпшення якості продукту, збільшення терміну його служби, зручності обслуговування або для інших джерел конкурентної переваги; чи збільшить об'єднання з іншою компанією шанси проникнення на ринок або посилення ринкових позицій існуючих товарів; чи є кращі методи розподілу товарів для отримання більшої частки внутрішнього і іноземного ринку; як в стратегії повинні бути відображені конкуренти, постачальники або покупці для підтримки постійної конкурентної переваги; чи необхідно збільшити витрати на дослідження і розробки, рекламу або вивчення ринку; чи необхідна перебудова структури організації; чи необхідно змінити портфель господарських одиниць, щоб підтримати конкурентну перевагу; чи поліпшить конкурентне положення фірми придбання нових продуктів або підприємств; чи постійно відчують покупці різницю між продуктами і послугами компанії і її конкурентів?

При виборі стратегії необхідно розглянути як дію цієї стратегії на навколишнє середовище, так і дію на підприємство з боку зовнішнього навколишнього середовища. При підготовці стратегічного плану необхідно визначити ті події, які можуть відбутися не так, як передбачалося, і загальмувати рух до мети та продумати способи запобігання можливим збиткам.

Однак, безперечно, найскладнішим та найменш визначеним є етап реалізації стратегії забезпечення конкурентних переваг, на якому система управління має перетворитися у дієвий інструмент впровадження стратегічних рішень у практику функціонування підприємства із забезпеченням досягнення встановлених результатів у визначені терміни. Визначальна роль в цьому процесі належить керівництву підприємства, менеджерам мають бути притаманні такі професійні компетенції, як стратегічне бачення, підприємливість, орієнтація на клієнтів, організаційні навички.